

ANDREJA HOJNIK FIŠIĆ

KORENINE
KORIJENI
THE ROOTS

od 28. junija do 10. septembra 2019
od 28. lipnja do 10. rujna 2019
from 28th June to 10th September 2019

ANDREJA HOJNIK FIŠIĆ

*Hojnikova 39
10250 Lučko – Zagreb
HRVAŠKA
Tel.: +385 95 904 5738
E-mail: andreja.fisic@gmail.com
Internet: <http://andrejafisic.com/>*

Andreja Hojnik Fišić se je 9. julija 1955 v Pulju na istrskih tleh rodila slovenskim staršem, kar je danes oboje neločljiv del njenega umetniškega izraza. V Ljubljani je študirala angleščino, italijanščino in novinarstvo, smeri, ki nadgrajujejo njen intimni svet v slikarstvu.

Skupina Staze, v kateri je sodelovala tri leta, ji je dala zagon pri ustvarjanju in izražanju svojih stališč, zagon, ki je osvobojen omejitev.

Z izobraževanjem o figuraciji in koloritu v ateljeju profesorja Dina Trtovca je zapolnila vrzeli formalnega izobraževanja in s tem v zadovoljstvo učenke, učitelja in občinstva uresničila sanje.

Znana je po svojih belih slikah – cementnih reliefih, ki jih ustvarja od leta 1987 in je avtorica številnih opusov, zasnovanih na njenem vsakodnevnem razmišljanju in raziskovanju.

Razmišljanje o svetu, v katerem živimo, je z vidika sakralnosti dopolnjevala 10 let v okvirih verske slikarske skupine Laudato, ciklus pa je bil dokončan v zadnji sakralni razstavi v cerkvi Matere Božje Lurdske v Zagrebu.

Osnova, ki usmerja njeno delo, je družbena angažiranost, slike, ki so na meji skulpture, pa ji omogočajo preboj, ki bi bil v umetnosti nemogoč brez popolne svobode delovanja, in prav ta svoboda je pot, po kateri hodi.

2012 je postala članica mednarodne skupine Movimento energy tracks, ki raziskuje procese v slikarstvu od destrukcije z različnimi materiali do ponovnega sestavljanja z resničnostjo.

2014 predstavlja začetek njenega sodelovanja z galerijo Galerie d'art uNo iz Kanade, s katerimi redno sodeluje tako na razstavah kot tudi v siceršnjem delovanju.

2015 je postala članica Hrvaškega likovnega društva Zagreb.

2016 je postala članica Hrvaškega združenja likovnih kritikov in umetnikov Hrvaške.

Kako v vse večjem vrtincu današnjega hitrega in intenzivnega življenja ter njegovih novosti, v času izgubljanja pravih vrednot in moralne krize ohraniti lastno »jazstvo«, svojo individualnost, tisto dobro in dragoceno v sebi?

Zgodovina je človeka odvrгла v nepregledne prostore časa, znanost v brezno kozmosa in v kaos sodobnih družbenih odnosov, kjer nas vsak naš uspeh hkrati slavi in relativizira. Ker vsak naš trenutek v sebi nosi dvočlnost, nas napolni z upanjem in hkrati tesnobo, varnostjo in tudi dvomom. Tudi v umetnosti, ki se hrani z dvosmiselnostjo današnjih dojemanj, poteka evolucija pesimizma in nesmisla. Obstajajo v tem svetu in tem zavedanju, v katerem je več strahu kot upanja, umetniki, ki verjamejo v dobro, smisel in namen lastnega obstoja? Obstajajo še kdo, ki še resnično verjame v umetnost? Eksistencialna človekova potreba po umetniškem delovanju je nujna potreba po kanaliziranju ustvarjalske energije v medij, prek katerega lahko človek realizira produkte lastne strasti, začuti čarovnijo igre in neizmerno lahkotnost ustvarjanja. V tem mediju se Andreja Hojnik Fišić počuti »točno takšna, kakršna je v resnici«, saj se igra z likovnimi izrazi in prakticira umetnost neobremenjeno ter si pri tem dovoljuje popolno ustvarjalsko svobodo pri prenašanju lastne ideje v dvodimenzionalno področje slike.

Njena nova razstava je raziskovalno potovanje po tem, kako in koliko ji kot umetnici osebna dediščina služi kot izhodišče in navdih. Naravno je, da se v določenem trenutku prehojene življenjske poti človek ustavi, pogleda nazaj in poravna račune. Koliko je prejel, koliko je dal, koliko je ostalo. Ta potreba nam pokaže, da se lahko zgodi še marsikaj, da se moramo morda odpovedati splošno sprejetim starim »okvirom« in sprejeti nove, da moramo asimilirati nova znanja. No, korenine so se trdno razrasle in ostajajo tu. Prav v novih delih Andreja Hojnik Fišić izkazuje prevzetost z lastnimi koreninami, tistimi družinskimi, pa tudi tistimi, ki so se v življenju »razraščale« z gradnjo prijateljskih odnosov in odnosov s sodelavci in se krepile zaradi njihove pomembnosti za lasten obstoj. Izkopavanje lastnih korenin predstavlja izjemno osebno umetniško dejanje, ki vključuje tudi družbeno dimenzijo, pa tudi močno introspekcijo tematiziranja lastnih misli, stališč, vibracij. V stiku z umetniškim medijem Andreja vzpostavlja dialog z lastnim bitjem ter s poslušanjem svojih notranjih življenjskih ritmov išče korenine svojega obstoja. Nedavni ciklus je nadaljevanje raziskovanja in razmišljanja v okvirih dvodimenzionalne slike in tudi medijev, ki s svojo prožnostjo umetnici omogočajo ustvarjati čudežne strukture, ki jim dvodimenzionalni prostor ne predstavlja ovire, temveč izziv, da ga zavzamejo s premikanjem naprej v prostor, v tretjo dimenzijo. Čeprav se zadržuje v okvirih poetike informalističnega izraza znotraj slikarskega platna, s problemskim odmikom kaže nagnjenost k eksperimentiranju z materiali in oblikami tudi zunaj omenjenega likovnega področja. S tem ko se Andreja loteva vseobsežnega iskanja lastnih korenin, odpira prostor različnim izraznim medijem, s čimer spaja polivalentno nara-

vo slikarke in modelarke in razstavni prostor v integralni del svoje likovne zgodbe.

Nova razstava je determinirana s svojo tematiko in prostorsko omejenostjo, tj. razstavo v štirih sobah, s subjektivno kreacijo uspešno rekonstruiranih v multi-medialni ambientalni razstavni koncept ob spoštovanju prostora galerije kot sestavnega dela razstave.

Za navdih in temo prve sobe razstave, segmentirane na štiri vizualne zgodbe, štiri podcelote, je bila izbrana Istra. Ker je Istra Andrejin domač kraj, »sancta terra« njenega otroštva. Istra je »genius loci«, tako izvor kot opora številnim hrvaškimi slikarjem. Pri Andreji se pojavlja kot neposredna refleksija, ki najde svoje mesto kot motiv štirih slik pokrajin, ki je zaznamovan z globoko prežetostjo z zemljo, na kateri je rojena, na kateri je živela in na katero se vedno rada vrača. Ker je Istra posebna, vsa njena lepota, turobnost in starodavnost pa so zakoreninjene v pigment barve, s katero Andrea ustvarja sliko svoje istrske zgodbe, svojo rdečo zemljo. To je arheologija njenih korenin, realizirana z globokim poseganjem v samo materijo. V prvi sobi tako mesto najdejo magmatska, živa polja dogodka, ki se odvija na sami površini slike, vendar izvira od znotraj. Zgradbo te slike predstavljajo homogenizirane, delno reliefne rdeče oblike, ki so zaključno obdelane z uporabo žice in brezbarvne smole. To so jasni primeri informela, ki svojo »bolj lirsko« obliko dobijo v tretji sobi.

Andreja z lahkoto prestopa meje medijev in tehnik in nam z drugo sobo razkriva svojo naklonjenost do odkrivanja novih izraznih možnosti. Odmika se od zgodbe, ki nagovarja h komunikaciji prek simbolov, in se opredeljuje za interakcijo z opazovalci prek čistih likovnih znakov – linij, barv in oblikovnih form in za tretjo sobo izbere papirnati medij. Prepleteni papirnati trakovi, ki spominjajo na svobodno gibanje korenin, skrivajo otroške risbice, ki so delo njene vnukinje Mile in predstavljajo pomembno družinsko koreninico, pomembno gensko nadaljevanje, v tem primeru pa tudi dokaz, da »jabolko ne pade daleč od drevesa« in da bo to jabolko kmalu tudi preraslo steblo. Zanimiva igra svobodne risbe, pretresljivo gotovega in vrednega segmenta avtoričinega dela, predstavlja pomemben odmik od objektivistične resničnosti v resnico umetniškega subjektivizma. Ker se resnica nahaja v transfiguraciji pomena prisposodnega samo s pristnimi umetniki, kar Andreja Hojnik Fišić zagotovo je. Risba ustvarja presenetljiv učinek in postane čudovita likovna transkripcija iskrene zgodbe o družini in življenju, o obstoju. Te slikovne instalacije, polne čustvenih asociacij in brez vsakršnega pretvarjanja, so polepšane z iskrenostjo risbic male Mile Fišić in so skupaj z dvema Andrejinima belima slikama prava korenina, mesto, kjer se vse začne in vse nadaljuje.

V tretji sobi nastane ekspanzija barve na površini, njena reliefna rast v tretjo dimenzijo. Njeno bazo, njen začetek predstavlja slika z naslovom »Seme«. Je prva v poliptyhu, ki ga sestavlja devet oziroma skupaj z njo deset slik. Seme kot morebiten vzrok avtoričinega navdiha, ki ga je našla v družinski zgodovini. Iz njega se kot iz »jazstva« razraščajo korenine in ustvarjajo povezave, naše misli, znanja, vplivi in

doživetja, ki jih doživljamo in ki nas oblikujejo kot osebo. Kombinatorika enake matrice je tu vedno v novem, vendar trdnem odnosu in v povezanosti s prvim platnom in kompozicijo usmerja od izhodišča proti ciljem – ljudem, situacijam, umetniškim nalogam, ki si jih je avtorica zadala. Pri slednjem so jo tako v ustvarjalskem procesu kot življenju vodila pozitivna čustva, s katerimi je zrasla tako kot oseba kot umetnica, pri čemer je svojo idejo materializirala z raznolikimi likovnimi postopki, vodenimi z močno ustvarjalsko gesto.

Tretja soba se nadaljuje v četrto, posebno. Ta predstavlja sobo vseh Andrejinih odnosov – z družino, prijatelji in sodelavci. Vključuje tri slike na dvometrski tekstilni podlagi, v katerih avtorica z eksplicitnejšim prikazom korenin uporabi linijo kot poenostavljen minimalistični izraz. Z linijo kot osnovnim izrazom risbe, risbe kot osnove vsakega likovnega dela, osnovo, ki jo v vsakem življenju predstavlja korenina. Korenina staršev, korenina zakonske enotnosti, starševska korenina, korenina prijateljev. Zato je v tej zadnji sobi kot zaključku celotne zgodbe Andrejin prijatelj, slikar Nikola Rajić, postavil svojo skulpturno instalacijo kot prikaz skupnega sodelovanja in dvoletne izmenjave umetniških idej in pozitivnih vibracij. Uporabil je dva odvržena stara tramova, ki predstavljata dva prijatelja, njeega in njo, dve stebli in en cel svet. Ovil ju je z žico, prav tisto, s katero je Andreja nadgradila svojo »papirnato sliko«, žico, ki sega od »korenin« do »krošnje« in ki predstavlja družinsko enotnost in plodne prijateljske odnose. In tako kot vsaka Andrejina poteza in modelacija poleg vidne vsebuje tudi nevidno sled, ki jo materija vpija in prenaša, tako tudi v našem življenju obstajajo bolj ali manj vidne sledi, ki se jasno odražajo tudi v galerijskem prostoru. Tako bo poleg moči in izvirnosti, s katero se bo delo dotaknilo prisotnih, spoznanje, da to živi neodvisno od razstave in zamišljenega koncepta, ostalo trajno vtisnjeno vanj. Kot njegove trajno razrasle korenine.

Vsako Andrejino pojavljanje v javnosti je vedno rezultat neverjetnega truda in osebnega angažmaja ter popolne prednosti temu, kar ustvarja, kar lahko potrди tudi ta razstava. S sredstvi informelistične provenience skrbno gradi svoje delo z adiranjem različnih materialov in medijev – akrila, tuša, tkanine, žice, papirja, cementa, smole – z risanjem, čečkanjem, prepletanjem, metanjem in razlivanjem ali lepljenjem ter s tem ustvarjanjem bogatih gradivnih slojev slike ter povezovanjem resničnega in sugestivnega prostora kot pomembne komponente dela in kažipota za njegovo razumevanje. Slike Andreje Hojnik Fišić so strukturalno kompleksne kompozicije, izkristalizirane iz svojstvene likovne poetike, ki jo je zgradila s harmoničnim povezovanjem barve in forme oziroma strukture. V svojih »koreninah« kot osebnih vizualnih odtisih Andreja virtuosno multiplicira lastno idejo, oblikovano iz iznajdljivega duha in ustvarjalnosti, s čimer v vsako svoje delo vtisne čvrsto korenino edinstvene umetniške osebnosti.

Sanda Stanačev Bajzek

Andreja Hojnik Fišić, rođena u Puli 9. 7. 1955 od slovenskih rođitelja i na tlu Istre, oboje neraskidivi dio umjetničkog izričaja. Studirala u Ljubljani engleski, talijanski i novinarstvo čime nadograđuje svoj intimni svijet u slikarstvu.

Grupa Staze, kojoj je pripadala tri godine, dala je onaj poriv bez ograničenja u stvaranju i iznošenju svojih stavova.

Poduka o figuraciji i koloritu u ateljeu profesora Dine Trtovca kompenzirala je nedostatak formalnog obrazovanja i time se jedan san ostvario na zadovoljstvo učenice, učitelja i publike.

Poznata po svojim bijelim slikama – cementnim reljefima, koje stvara od 1987. godine, autorica brojnih opusa temeljenih na njenom svakodnevnom promišljanju i istraživanju.

Promišljanja o svijetu u kojem živimo iz aspekta sakralnosti upotpunjavala 10 godina u Laudato okvirima, a ciklus je završen u zadnjoj sakralnoj izložbi u crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu.

Osnova, koja je usmjerava je društvena angažiranost, slike koje su na granici skulpture omogućavaju iskorak koji bi u umjetnosti bio nemoguć bez potpune slobode djelovanja, a ta sloboda je i put kojim se služi.

2012 postaje članica internacionalne grupe Movimento energy tracks koja istražuje procese u slikarstvu od destrukcije različitim materijalima do ponovnog sastavljanja sa stvarnošću.

2014 početak je suradnje sa galerijom Galerie d'art uNo iz Kanade čija je stalna suradnica, kako na izložbama tako i u djelovanju.

2015 postaje članica Hrvatskog likovnog društva Zagreb.

2016 postaje članica Hrvatske udruge likovnih kritičara i umjetnika Hrvatske

Andreja Hojnik Fišić – KORIJENI

Kako u užarenom kovitlacu današnjeg ubrzanog i usijanog života i njegovih novina, u vremenu gubljenja istinskih vrijednosti i krize morala sačuvati vlastito „jastvo“, svoju individualnost, ono dobro i vrijedno u sebi?

Povijest je čovjeka bacila u nepregledne prostore vremena, znanost u ambis kozmosa i kaos modernih društvenih odnosa, gdje nas svaki naš uspjeh istovremeno proslavlja i relativizira. Jer svaki naš trenutak u sebi nosi dvoičnost, ispunjava nas nadom ali i zebnjom, sigurnošću ali i sumnjom. I u umjetnosti hranjenoj dvosmislenošću današnjih poimanja traje evolucija pesimizma i besmisla. Ima li u tom svijetu i u tom saznanju, u kojem je više straha nego nade, umjetnika koji vjeruju u dobro, u smisao i svrhu vlastitog postojanja? Ima li čovjeka koji još istinski vjeruje u umjetnost? Egzistencijalna čovjekova potreba za umjetničkim djelovanjem nasušna je potreba za kanaliziranjem stvaralačke energije u medij putem kojeg čovjek može realizirati produkte vlastite strasti, osjetiti čaroliju igre i neizmjerenu lakoću stvaranja. U tom mediju Andreja Hojnik Fišić osjeća se „svoja“, igrajući se likovnim izričajima i upražnjavajući umjetnost neopterećeno, dozvoljavajući si potpunu stvaralačku slobodu u prenošenju vlastite ideje u dvodimenzionalno polje slike.

Njezinanova izložba istraživačko je putovanje kako je i koliko joj je osobno nasljeđe izvorište i inspiracija kao umjetnici. Prirodno je da u određenom trenutku prijeđenog životnog puta čovjek zastane, osvrne se iza sebe i sredi račune. Koliko je primio, koliko dao, koliko je ostalo. Ta potreba obznanjuje nam da se još štošta može dogoditi, da možda trebamo odbaciti uvriježene stare „okvire“ i preuzeti nove, da trebamo asimilirati nova znanja. No, korijeni su se učvrstili i oni ostaju. Upravo u novim uradcima Andreja Hojnik Fišić iskazuje zaokupljenost vlastitim korijenima, onim obiteljskim, ali i onim koje je „puštala“ izgrađujući prijateljske i suradničke veze tijekom života, ukorjenjujući ih kao važnost u vlastito postojanje. Iskapanje vlastitih korijena predstavlja izuzetno osoban umjetnički čin u kojemu je prisutna i društvena dimenzija, ali i snažna introspekcija, tematiziranje vlastitih misli, stavova, vibracija. U dodiru s umjetničkim medijem Andreja uspostavlja dijalog s vlastitim bićem, te osluškujući svoje unutrašnje životne ritmove pronalazi korijenje svoga postojanja. Recentni ciklus nastavak je istraživanja i promišljanja u okvirima dvodimenzionalne slike, ali i medija koji svojom podatnošću omogućavaju umjetnici graditi čudesne strukture kojima dvodimenzionalan prostor nije prepreka već izazov da ga zaposjedne krećući potom dalje u prostor, u treću dimenziju. Stoga, iako zadržana u okvirima poetike enformelističkog izraza unutar slikarskog platna, čini problemski odmak pokazujući sklonost eksperimentiranju materijalima i oblicima i van spomenutog likovnog polja. A zagrabiš u sveobuhvatno traženje vlastitih korijena, Andreja otvara prostor različitim izričajnim medijima, spojivši tako polivalentnu prirodu slikarice i modelatorice, pretvarajući i sam

izložbeni prostor u integralni dio svoje likovne priče.

Njezina nova je izložba determinirana je svojom tematikom, ali i prostornom zadatošću, to jest postavom u četiri sobe, uspješno restrukturiranih subjektivnom kreacijom u multimedijalni ambijentalni izložbeni koncept s respektiranjem prostora galerije kao sastavnog dijela izložbe.

Segmentirana tako na četiri vizualne priče, četiri podcjeline izložba počinje Istrom kao inspiracijom i temom prve sobe. Jer, Istra je Andrejin zavičaj, „santa terra“ njezinog djetinjstva. Istra jest „genius loci“, i izvorište i uporište mnogim hrvatskim slikarima. A u Andreje dolazi kao neposredna refleksija koja pronalazi mjesto kao motiv četiriju slika krajolika koji je obilježen dubokom prožetošću sa zemljom u kojoj je rođena, u kojoj je živjela i kojoj se uvijek rado vraća. Jer Istra je posebna, a sva njezina ljepota, turobnost i drevnost usađena je u pigment boje kojom Andreja stvara sliku svoje istarske priče, svoju crvenu zemlju. Arheologija je to njenih korijena realizirana dubokim posezanjem u samu materiju. U prvoj sobi tako mjesto nalaze magmatična, živa polja, događaja koji se odvija na samoj površini slike ali dolazi iznutra. Građu ovih slika čine homogenizirana, djelomično reljefna crvena oblička, koja bivaju završno tretirana aplikacijama žice i bezbojne smole. Evidentni su to primjeri enformela koji svoj „lirskiji“ oblik dobivaju u trećoj sobi.

S lakoćom prelazeći granice zadatosti medija i tehnika Andreja nam pak drugom sobom otkriva svoj afinitet za otkrivanjem novih izražajnih mogućnosti. Zaobilazeći priču koja navodi na komunikaciju putem simbola, već se opredjeljujući za interakciju s gledateljima putem čistih likovnih znakova – linije, boje i oblikovne forme, odabire za treću sobu papirnati medij. Prepletene papirnate trake koje asociraju na slobodno kretanje korijenja skrivaju dječje sliko-crteže koji kao uradci njezine unuke Mile predstavljaju bitan obiteljski korjenčić, značajan genski nastavak, u ovom slučaju i dokaz da „jabuka na pada daleko od stabla“, ali i da će jabuka ubrzo nadrastiti stablo. Zanimljiva igra slobodnog crteža, a začudno sigurnog i dostojnog segmenta autoričinog rada stvara bitan odmak od objektivističke istinitosti u istinu umjetničkog subjektivizma. Jer istina se nalazi u transfiguraciji značenja prisposodnog samo autentičnim umjetnicima, a Andreja Hojnik Fišić to zasigurno jest. Crtež stvara iznenađujući efekt, postajući predivan likovni transkript iskrene priče o obitelji i životu, o jednom postojanju. Ove sliko-instalacije ispunjene emotivnim asocijacijama i bez prijetvornosti, a ispunjene iskrenošću crteža male Mile Fišić zajedno s dvije Andrejine bijele slike, pravi su korijen, mjesto gdje se sve začinje i sve nastavlja.

U trećoj sobi događa se ekspanzija boje na površini, njezin reljefni rast u treću dimenziju. Njezina baza, njezin početak slika je naslova „Sjeme“. Ona je prva u poliptihu kojeg čini devet, odnosno s njom deset slika. Sjeme - kao mogući uzrok autoričinog nadahnuća kojeg pronalazi u obiteljskoj povijesti. Iz njega kao iz „jastva“ puštaju se korijeni i stvaraju veze, naše misli, znanja, utjecaji i doživljaji koje

ostvarujemo i kojima izgrađujemo sebe. Kombinatorika iste matrice ovdje je uvijek u novom, ali čvrstom odnosu i povezanosti s prvim platnom usmjeravajući kompoziciju od ishodišta prema ciljevima – ljudima i situacijama, umjetničkim zadacima koje si je autorica postavljala vodeći se u stvaralačkom procesu kao i u životu pozitivnom emocijom kojom je rasla i kao osoba i kao umjetnica, materijalizirajući svoju ideju raznolikim likovnim postupcima nošenima snažnom stvaralačkom gestom.

U svojoj strukturalnoj gradnji i odabranoj morfologiji treća se soba nastavlja na četvrtu, posljednju sobu. Ona predstavlja sobu svih Andrejinih veza, obiteljskih, prijateljskih i suradničkih. Čine ju tri slike na dvometarskoj tekstilnoj podlozi, u kojima se eksplicitnijim prikazom korijenja autorica koristi linijom kao pojednostavljenim minimalističkim izrazom. Linijom kao temeljnim izrazom crteža, crtežom kao bazom svakog likovnog djela, bazom koju u svakome životu čini korijen. Korijen roditelja, korijen bračnog zajedništva, roditeljski korijen, korijen prijatelja. Stoga u toj posljednjoj sobi kao završetku cijele priče, Andrejin prijatelj, slikar Nikola Rajić postavlja svoju skulptorsku instalaciju kao čin zajedničke suradnje i dvogodišnjeg izmjenjivanja umjetničkih ideja i pozitivnih vibracija. Uzima dvije odbačene stare grede - kao dva druga, on i ona, dva stabla, a cijeli jedan svijet. Omata ih žicom, istom onom kojom Andreja nadograđuje svoju „papirnatu sliku“, žicom koja seže od „korijena“ do „krošnje“ koja predstavlja obiteljsko zajedništvo i plodne prijateljske veze. A kao što svaki Andrejin potez i modelacija osim vidljivog sadrži i nevidljivi trag koji materija upija i prenosi, tako i u našim životima postoje više ili manje vidljivi tragovi koji se jasno odražavaju i u galerijskom prostoru. Tako osim snage i originalnosti kojom će rad dotaknuti prisutne, spoznaja da on živi ovisan o izložbi i zamišljenom konceptu, ostati će trajno u njega utisnuta. Kao njegov trajno uzemljen korijen.

Svaki Andrejin dolazak pred javnost uvijek je rezultat nevjerojatnog truda i osobnog angažmana i potpune predanosti onome što stvara, u prilog čemu svjedoči i ova izložba. Sredstvima enformelističke provenijencije ona pažljivo gradi svoje djelo adiranjem različitih materijala i medija – akrilom, tušem, upotrebljavajući tkaninu, žicu, papir, cement, smolu, ... Crtajući, šarajući, ispreplićući, nabacujući i razlijevajući il' lijepeći, stvarajući bogate gradivne slojeve slike, spajajući stvarni i sugestivni prostor kao važnu komponentu djela i putokaz za njegovo razumijevanje. Slike Andreje Hojnik Fišić strukturalno su složene kompozicije iskristalizirane iz osebujne likovne poetike koju je izgradila harmonično spajajući boju i formu, odnosno strukturu. U svojim „korijenima“ kao osobnim vizualnim otiscima Andreja virtuosno multiplicira vlastitu ideju sazdanu od dosjetljivog duha i kreativnosti, utiskujući u svaki svoj uradak čvrsti korijen jedinstvene umjetničke osobnosti.

Sanda Stanačev Bajzek

Andreja Hojnik Fišić Born 9. 07. 1955 in Pula, Croatia. Studied English and Journalism at the University of Ljubljana. Self-taught painter from 1987, a member of “STAZE” artistic group from 2006. Participation in the studio of painter prof. Dine Trtovca from 2007 to 2009, studied figuration and color. Member of religious painting group “LAUDATO” from 2004.

Member of group “Movimento Energy Tracks” from 2012.

Member of HLD Zagreb from 2015.

Permanent invited artist at Galerie d'art uNo, Quebec Canada.

Member of HULULK from 2016.

22 solo exhibitions in Croatia and abroad.

Andreja Hojnik Fišić – THE ROOTS

In this tumultuous whirlwind of fast and intense living and all its novelties, at the time when true values are lost and morality is decreasing – how do we save our “self”, our individuality, the good and the valuable in us?

History has thrown the man into the vast realms of time, and science into the abyss of the universe and the chaos of modern social relationships, where every our success simultaneously makes us famous and relativizes us. Because our every moment embodies a duality, fills us with hope as well as with anxiety, with security as well as with doubt. In the arts, nurtured on the duality of contemporary conceptions, there is also an evolution of pessimism and absurdity. In this world and in this conception with more fear than hope, are there artists who believe in good and in the meaning of their own existence? Are there people who truly believe in art? The existential human need to make art is an essential need to channel the creative energy into a medium through which human beings can actualize the products of their own passion, feel the magic of play and the impossible lightness of creation. Andreja Hojnik Fišić is at home in that kind of medium, playing with visual expressions and making art freely, allowing herself a full creative freedom in transferring her idea into the two-dimensional field of the painting.

Her new exhibition show is an exploratory journey about the way and the extent to which her personal inheritance is the source and the inspiration for her as

an artist. At some point in our life journeys, we all need to pause, look back and calculate to see how much we have received, how much we have given and what we have left. That need shows us that much is yet to happen, that perhaps we should abandon old ingrained patterns of thought and acquire new ones, assimilate new knowledge. The roots, however, have grown strong and they endure. Precisely in her new work, Andreja Hojnik Fišić engages with her own roots, the family ones, as well as those she has grown while building relationships with friends and colleagues during her life, ingraining them as important segments into her own existence. Disclosure of one's roots is a particularly personal artistic act that contains a social dimension, as well as a powerful introspection, a thematisation of one's thoughts, views, sensations. Through the contact with the artistic medium, Andreja establishes a dialogue with her own being, and by listening to her own inner rhythms, she finds the roots of her existence. Her recent cycle is a continuation of explorations and considerations within the two-dimensional painting, as well as explorations of the medium whose suppleness enables her to build astonishing structures that do not see the two-dimensional space as a limit, but as a challenge to be taken, growing further into space, into the third dimension. Therefore, although she stays within the poetics of art informel expression on the canvas, she makes a challenging shift, revealing a tendency to experiment with materials and forms even outside of the painterly field. Immersing herself in a comprehensive search for her own roots, Andreja opens a space for various media of expression, thus bringing together the multivalent nature of the painter and the sculptor, transforming the exhibition space itself into an integral part of her visual story.

Because the new exhibition is defined by the new theme, as well as by the given space – that is, by the four display rooms successfully re-constructed through personal creation as a multimedia environmental exhibition concept, while respecting the gallery space as a component part of the exhibition.

Segmented into four visual stories, four subunits, the exhibition starts with Istria as the inspiration and the theme of the first room. Istria is Andreja's homeland, the *sancta terra* of her childhood. Istria is the *genus loci*, the origin and the foothold of many Croatian artists. And in Andreja's work, it appears as an immediate reflection that finds its place as a motif in four landscapes deeply imbued with the country where she was born, where she lived and to which she will always return. Because Istria is special and all of its beauty, its bleakness and its antiquity is ingrained in the paint pigment Andreja uses to create the painting of her Istrian story, her red soil. It is an archaeology of her roots actualized by a profound reach for matter itself. The first room thus contains magmatic, living expanses of a sensation that happens on the very surface of the painting, but comes from within. The paintings are constructed of homogenized, partly relief-like red forms ultimately treated by the application of wire and transparent resin. These are obvious examples of art informel that get their more lyrical form in the third room.

Crossing the boundaries of media and techniques with ease, in the second room Andreja reveals her affinity for discovering new possibilities of expression. Avoiding the story, which implies communication through symbols, and choosing to interact with the viewers by means of pure painterly signs – line, colour and form – she decides to use the third room for the medium of paper. Interweaved strips of paper, alluding to free movement of roots, contain a child's paintings-drawings that represent, as pieces made by her granddaughter Milla, an important family root, a significant gene ending, and in this instance, a proof that the apple does not fall far from the tree, but also that the apple will soon outgrow the tree. An interesting play of free drawing, a remarkably confident and respected segment of the artist's work, creates a significant move away from the objectivist authenticity towards the truth of artistic subjectivism. Because truth is found in the transfiguration of meaning comparable only to the work of authentic artists, which Andreja certainly is. Drawing creates a surprising effect, becoming a beautiful painterly transcript of a heartfelt story about a family and life, about being. These paintings-installations, packed with emotional associations and without any insincerity, filled with the honesty of the drawings made by little Milla Fišić, together with two white paintings by Andreja, represent the real roots, the place where everything begins and everything continues.

In a relief-like growth, the paint here expands from the surface into the third dimension. The Seed is the title of the painting that represents its base, its beginning. This painting is the first in the polyptych that includes nine other paintings, a total of ten. The Seed – as a possible source of the artist's inspiration found in her family history – grows roots, just like a “self” does, creating relationships, our thoughts, insights, influences and experiences which we have and use to shape ourselves. The combinations of the same matrix are here always in a new, but firm relationship to and connection with the first canvas, directing the composition from the origin to the targets – people and situations, artistic tasks the author sets herself, following in her creative process, as she does in life, a positive emotion with which she has developed as a person and as an artist, materializing her concept by means of diverse painterly techniques carried by a strong creative gesture.

In its structural scheme and the chosen morphology, the third room flows into the fourth, the last one. This is the room of all Andreja's relationships, family ties, friendships and collaborations. It holds three paintings on a textile base two metres in size, in which the artist more explicitly represents roots by using the line as a simplified minimalistic expression. The line as the basic expression in drawing, the drawing as the base of any artwork, the base that in life means the roots. Parents' roots, marital roots, parenthood roots, friends' roots. In this last room as the ending of the whole story, Andreja's friend and painter Nikola Rajić displays his sculptural installation as an act of collaboration and of exchange of art-related ideas and positive vibes during the last two years. He takes two discarded wooden beams – as two

companions, him and her, two trees, one whole world. He wraps them in wire, the same wire Andreja used to expand her “paper painting”, the wire that reaches from the “roots” to the “canopy” that represents family union and rewarding friendships. And just as every Andreja’s stroke and modelling contains not only the visible, but also the invisible trace which the matter absorbs and transfers, so our lives contain more or less visible trails clearly reflected in the gallery space. While the work touches the spectators with its power and originality, the awareness that its existence depends on the exhibition and the given spatial concept, remains permanently imprinted upon it. As its permanently planted root.

Every Andreja’s appearance in public is always a result of an incredible effort and personal engagement and an utter commitment to her creation, to which this show bears witness. By means originating in art informel she carefully constructs her work, adding different materials and media – acrylic, ink, fabric, wire, paper, cement, resin... drawing, scribbling, interweaving, splashing, spilling or gluing, and creating rich constructional layers of the painting, linking the real and the suggested space as an important component of the work and a guidance to its understanding. The paintings of Andreja Hojnik Fišić are structurally complex compositions crystallized from a distinctive painterly poetics, which she has built harmoniously bringing together colour and form, that is, the structure. In her “roots” as personal visual imprints, Andreja skilfully multiplies her idea fashioned out of ingenious spirit and creativity, ingraining into all her pieces a firm root of unique artistic personality.

Sanda Stanačev Bajzek

*1. soba – rdeča: KORENINE
SOBA MOJE DEŽELE*

*1. soba – crvena: KORIJENI
SOBA MOJE ZEMLJE*

*1st room – red: THE ROOTS
MY HOMETLAND ROOM*

KORENINE I / KORIJENI I / THE ROOTS I

*kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas
150 x150 cm
2017*

KORENINE II / KORIJENI II / THE ROOTS II

*kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas
80 x 80 cm
2018*

KORENINE III / KORIJENI III / THE ROOTS III

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

80 x 80 cm

2018

KORENINE IV / KORIJENI IV / THE ROOTS IV

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

80 x 80 cm

2019

2. soba – bela: KORENINICA

2. soba – bijela: KORJENČIĆ

2nd room – white: THINY ROOT

Gostja Milla Fišić in njene risbe na instalaciji

Gost Milla Fišić

Guest Milla Fišić

MILLA FIŠIĆ

Milla Fišić je vnukinja Andreje Hojnik Fišić, stara je šest let in je nadvse nadarjen otrok.

Bela soba je gensko nadaljevanje umetniške nadarjenosti, ki se z njo prenaša že na tretjo generacijo.

Milla Fišić, unuka Andreje Hojnik Fišić, ima šest godina i nadasve je nadareno dijete. Bijela soba je nastavak umjetniškog talenta koji je prisutan sada već u trećem koljenu.

Milla Fišić is Andreja's six years old granddaughter, and she is a very gifted child.

White Room is a genealogical continuation of artistic talent that is transmitted to it already on the third generation.

*VELIKA INSTALACIJA – KORENINICA / VELIKA INSTALACIJA – KORJENČIĆ
/ INSTALLATION – THINY ROOT*

*kombinirana tehnika na platnu s papirjem / kombinirana tehnika na platnu sa
papirom / Mix medium on canvas with paper*

450 x 220 cm

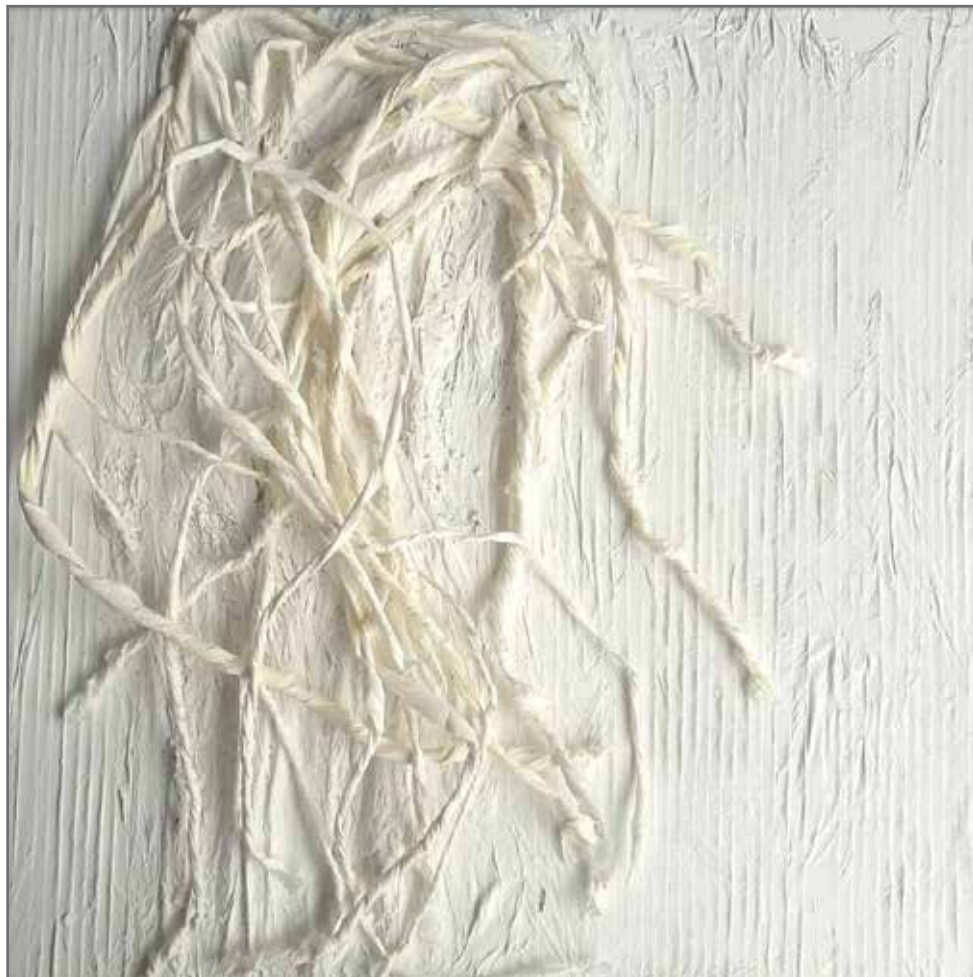
2019

KORENINICA I / KORJENČIĆ I / THINY ROOT I
kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on
canvas
60 x 60 cm
2018

KORENINICA II / KORJENČIĆ II / THINY ROOT II
kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on
canvas
60 x 60 cm
2018

KORENINICA I / KORJENČIĆ I / THINY ROOT I
kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on
canvas
80 x 80 cm
2019

3. soba – oranžna: KORENINE
EMOCIONALNE VEZI

3. soba – narančasta: KORIJENI
EMOCIONALNE VEZE

3rd room – orange: THE ROOTS
EMOTIONAL CONNECTIONS

*KORENINE / KORIJENI / THE ROOTS
EMOCIONALNE VEZI / EMOCIONALNE VEZE / EMOTIONAL CONNECTIONS*

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

9 x 70 x 70 cm

2019

plus SEME kot dodatna slika / plus SJEME kao dodatna slika / plus SEED as an added painting

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas 70 x 70 cm

2019

*KORENINE / KORIJENI / THE ROOTS
SEMEEMOCIONALNE VEZI / SJEME EMOCIONALNIH VEZA / SEEDS OF EMOTIONAL CONNECTIONS*

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

70 x 70 cm

2019

*KORENINE – Detalj velike slike I / KORIJENI – Detalj velike slike I / THE ROOTS
– Detail I
kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on
canvas
70 x 70 cm
2019*

*KORENINE – Detalj velike slike II / KORIJENI – Detalj velike slike II / THE ROOTS
– Detail II
kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on
canvas
70 x 70 cm
2019*

KORENINE – OBČUTEK EMOCIONALNIH VEZI / KORIJENI – OSJEĆAJ EMOCIONALNIH VEZA / THE ROOTS – FEELING OF EMOTIONAL CONNECTIONS

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

70 x 70 cm

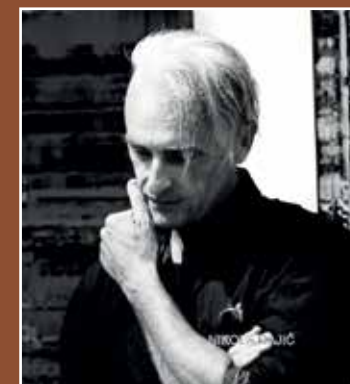
2019

4. soba – rjava: DREVO PRIJATELJSTVA
4. soba – smeđa: DRVO PRIJATELJSTVA
4th room – brown: TREE OF the FRIENDSHIP

Gost slikar Nikola Rajić

Gost slikar Nikola Rajić

Guest artist Nikola Rajić

NIKOLA RAJIĆ

Hrvaški multimedijalni umjetnik se je leta 1966 rodil v Splitu. Njegov likovni izraz prežema ideja vizualizacije čustev prek likovnega medija in raziskovanje estetike vizualnega in procesualnosti izginitja slike. To počne z močnimi eksperimentalnimi, ekspresivnimi in gestualnimi ritmi, pri čemer na neobičajen način izkorišča medij ter se izraža s slikami, fotografijami, reliefom ali skulpturnimi instalacijami.

Hrvatski multimedijalni umjetnik rođen 1966 godine u Splitu. Njegov likovni izričaj prožet je idejom vizualizacije emocije putem likovnog medija te istraživanja estetike vizualnog i procesualnosti nestanka slike. Čini to snažnim eksperimentalnim, ekspresivnim i gestualnim ritmovima, na neobičan način eksploatirajući medij, izražavajući se slikom, fotografijom, reljefom ili skulpturo – instalacijom.

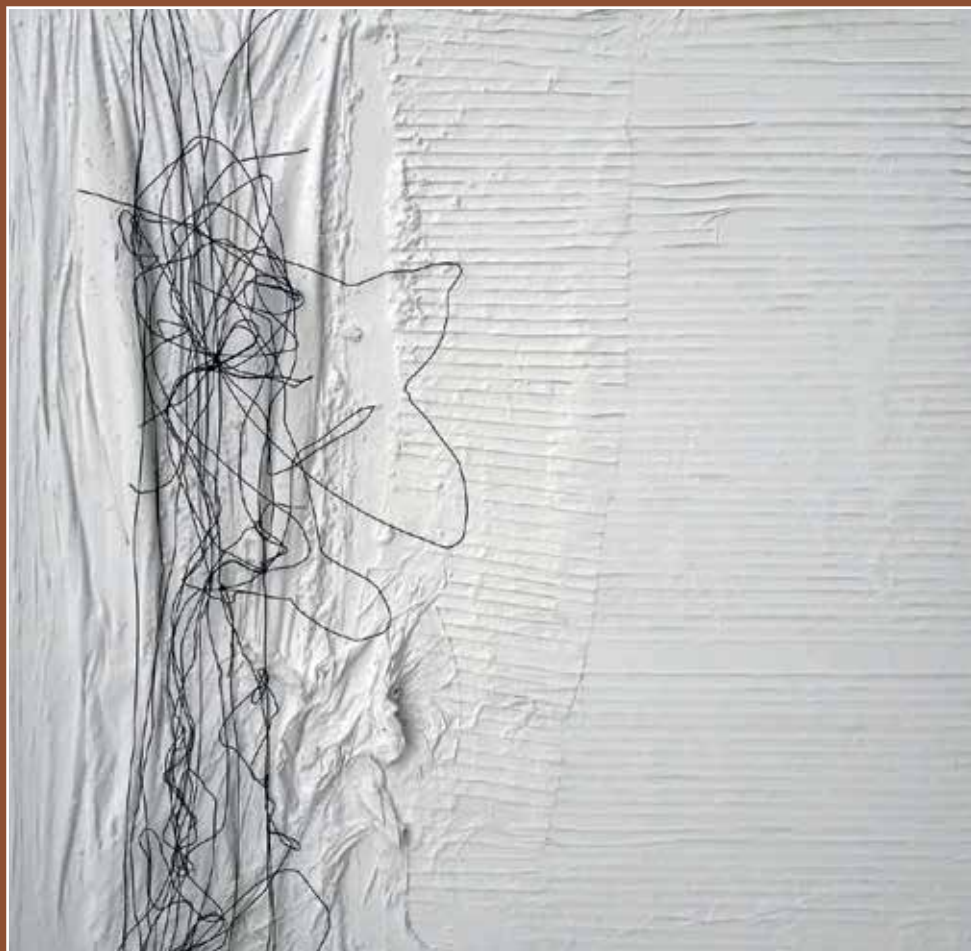
Croatian multimedia artist, born in 1966 in Split. His visual expression is pervaded by the idea of visualization of emotion through visual media. His research are in aesthetics of visual and processuality of image disappearance. His strong experimental, expressive and gestural rhythms, in an unusual way ekscatter media, expressing a picture, photograph, relief or sculpture-installations.

*DREVO ŽIVLJENJA / DRVO ŽIVOTA / THE TREE OF LIFE
les z žico / drvo sa žicom / wood with wire
2 x 250 cm*

*INSTALACIJA KORENINE – DREVO ŽIVLJENJA / INSTALACIJA KORIJENI –
DRVO ŽIVOTA / INSTALLATION – THE ROOTS – THE TREE OF LIFE
kombinirana tehnika na platnu z detalji iz žice / kombinirana tehnika na platnu sa
detaljima u žici / mix medium on canvas with wire
220 x 450 cm
2019*

KORENINE – ZAČETEK I / KORIJENI – POČETAK I / THE ROOTS – BEGINNING I

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

80 x 80 cm

2019

KORENINE – ZAČETEK II / KORIJENI – POČETAK II / THE ROOTS – BEGINNING II

kombinirana tehnika na platnu / kombinirana tehnika na platnu / mix medium on canvas

80 x 80 cm

2019

ANDREJA HOJNIK FIŠIČ: KORENINE/KORIJENI

katalog razstave/katalog izložbe

Izdal/Izdao: Zavod za kulturo Slovenska Bistrica

Zanj/Za zavod: Herta Žagar

Besedila/Tekst: Sanda Stanačev Bajzek

Prevodi iz hrvaščine v slovenščino/Prijevod sa hrvatskog na slovenski: PRELEST, prevajanje in izobraževanje, d.o.o.

Prevodi iz hrvaščine v angleščino/Prijevod sa hrvatskog na engleski: PRELEST, prevajanje in izobraževanje, d.o.o.

Lektor za slovenski jezik/Lektor za slovenački jezik: Janez Ūlen

Fotografije/Fotografije: Andreja Hojnik Fišič, Nino Verdnik

Oblikovanje in priprava za tisk/Oblikovanje i priprema za tisak: Silvo Husu

Tisk/Tisak: FulPromo d.o.o., Maribor

Junij/Svibanj 2019

80 izvodov/80 primjeraka